

3641.0221

850/64

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

4.4.64

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Φεβρουαρίου 1964

περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα όποια δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας

(64/221/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ,

Έχοντας υπόψη:

την συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 56 παράγραφος 2,

τόν κανονισμό αριθ. 15 του Συμβουλίου της 16ης Αυγούστου 1961 περί των πρώτων μέτρων για την πραγματοποίηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων εντός της Κοινότητας⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 47,

την οδηγία του Συμβουλίου της 16ης Αυγούστου 1961 περί της διοικητικής διαδικασίας και πρακτικής όσον αφορά την είσοδο, την άπασχόληση και την διαμονή των εργαζομένων ενός Κράτους μέλους, καθώς και των οικογενειών τους, στα άλλα Κράτη μέλη της Κοινότητας⁽²⁾,

τά γενικά προγράμματα για την κατάργηση των περιορισμών στην ελευθερία εγκαταστάσεως και στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών⁽³⁾, και ιδίως τον τίτλο II,

την οδηγία του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1964 περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και διαμονή των υπηκόων των Κρατών μελών στο έσωτερικό της Κοινότητας στον τομέα της εγκαταστάσεως και της παροχής υπηρεσιών⁽⁴⁾,

την πρόταση της Έπιτροπής,

την γνώμη της Συνελεύσεως⁽⁵⁾,

την γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής⁽⁶⁾,

Έκτιμώντας:

ότι ο συντονισμός των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που προβλέπουν ειδικό καθεστώς για τους αλλοδαπούς και δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας πρέπει εν πρώτοις να αναφέρεται στις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής των υπηκόων των Κρατών μελών που διακινούνται εντός της Κοινότητας, είτε προκειμένου να ασκήσουν μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα, είτε προκειμένου να αποδεχθούν υπηρεσίες·

ότι ο συντονισμός αυτός προϋποθέτει ιδίως την προσέγγιση των διαδικασιών που τηρούνται στα Κράτη μέλη, όταν γίνεται επίκληση λόγων δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας, στον τομέα της διακινήσεως και της διαμονής αλλοδαπών·

ότι πρέπει σε κάθε Κράτος μέλος να παρέχονται στους υπηκόους των άλλων Κρατών μελών επαρκείς δυνατότητες ασκήσεως προσφυγής κατά των πράξεων της διοικήσεως στον τομέα αυτόν·

ότι η άπαρτίθμηση των άσθενειών και άναπηριών που δύνανται να θέσουν σε κίνδυνο την δημοσία υγεία, την δημοσία τάξη και την δημοσία ασφάλεια θά είχε μικρή πρακτική άξία και δέν θά ήταν έξαντλητική, και ότι άρκει να συγκεντρωθούν οι παθήσεις αυτές κατά κατηγορίες,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Οι διατάξεις της παρούσης οδηγίας ισχύουν για τους υπηκόους ενός Κράτους μέλους, οι όποιοι διαμένουν ή μεταβαίνουν σε άλλο Κράτος μέλος της Κοινότητας, είτε προκειμένου να ασκήσουν μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα, είτε προκειμένου να αποδεχθούν υπηρεσίες.

2. Οι διατάξεις αυτές ισχύουν επίσης για τον σύζυγο και τά μέλη της οικογενείας που πληρούν τις προϋπο-

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 57 της 26.8.1961, σ. 1073/61.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. 80 της 13.12.1961, σ. 1513/61.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. 2 της 15.1.1962, σ. 32/62 και 36/62.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. 56 της 4.4.1964, σ. 845/64.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. 134 της 14.12.1962, σ. 2861/62.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. 56 της 4.4.1964, σ. 856/64.

θέσεις των κανονισμών και των οδηγιών που εκδίδονται στον τομέα αυτόν εις εκτέλεση της συνθήκης.

Άρθρο 2

1. Η παρούσα οδηγία αφορά τις διατάξεις τις σχετικές με την είσοδο στην επικράτεια, την έκδοση ή την ανανέωση της άδειας διαμονής ή την απομάκρυνση από την επικράτεια, οι οποίες θεσπίζονται από τα Κράτη μέλη για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας.

2. Επίκληση τέτοιων λόγων δεν είναι δυνατόν να γίνει για την εξυπηρέτηση οικονομικών σκοπών.

Άρθρο 3

1. Τα μέτρα δημοσίας τάξεως ή δημοσίας ασφαλείας πρέπει να βασίζονται αποκλειστικά στην προσωπική συμπεριφορά του ατόμου που αφορούν.

2. Προηγούμενες ποινικές καταδίκες δεν δύνανται καθ' εαυτές να αιτιολογήσουν την λήψη παρόμοιων μέτρων.

3. Η λήξη ισχύος της ταυτότητας ή του διαβατηρίου που επέτρεψε την είσοδο στην χώρα υποδοχής και την έκδοση της άδειας διαμονής δεν δύναται να αποτελέσει λόγο απομακρύνσεως από την επικράτεια.

4. Το Κράτος που εξέδωσε την ταυτότητα ή το διαβατήριο επιτρέπει χωρίς διατυπώσεις την επάνοδο στην επικράτεια του εκείνου υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί τό έγγραφο έστω κι αν τό εν λόγω έγγραφο δεν ισχύει πλέον ή αν αμφισβητείται ή ιθαγένεια του προσώπου αυτού.

Άρθρο 4

1. Οι μόνες ασθένειες ή αναπηρίες, οι οποίες δύνανται να δικαιολογήσουν την άρνηση εισόδου στην επικράτεια ή την άρνηση εκδόσεως της πρώτης άδειας διαμονής, είναι εκείνες που αναφέρονται στο παράρτημα.

2. Οι επιγενόμενες ασθένειες ή αναπηρίες μετά την έκδοση της πρώτης άδειας διαμονής δεν δύνανται να δικαιολογήσουν την άρνηση ανανέωσης της άδειας διαμονής ή την απομάκρυνση από την επικράτεια.

3. Τα Κράτη μέλη δεν δύνανται να θεσπίζουν νέες διατάξεις ή να λαμβάνουν μέτρα περισσότερο περιοριστικά από αυτά που ισχύουν κατά την ημερομηνία κοινοποιήσεως της παρούσης οδηγίας.

Άρθρο 5

1. Η απόφαση για την χορήγηση ή την άρνηση χορηγήσεως της πρώτης άδειας διαμονής πρέπει να λαμ-

βάνεται εντός συντομοτάτης προθεσμίας, τό αργότερο δέ εντός έξη μηνών από της αίτησεως.

Επιτρέπεται στον ενδιαφερόμενο να διαμείνει προσωρινά στην επικράτεια, έως ότου αποφασισθεί ή χορήγηση ή ή άρνηση χορηγήσεως της άδειας διαμονής.

2. Η χώρα υποδοχής δύναται, αν τό κρίνει απαραίτητο, να ζητήσει από τό Κράτος μέλος καταγωγής και, ένδεχομένως, από τά άλλα Κράτη μέλη πληροφορίες για τό ποινικό μητρώο του αίτούντος από άποψη ποινικού δικαίου. Η έννημέρωση αυτή δεν δύναται να έχει συστηματικό χαρακτήρα.

Τό Κράτος μέλος, από τό όποιο ζητείται ή πληροφορία, οφείλει να άπαντήσει εντός δύο μηνών.

Άρθρο 6

Οί λόγοι δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας, επί των οποίων βασίζεται ή απόφαση που τον αφορᾷ, γνωστοποιούνται στον ενδιαφερόμενο, εκτός αν λόγοι ασφαλείας του Κράτους αντιτίθενται στην γνωστοποίηση.

Άρθρο 7

Η απόφαση περί άρνήσεως εκδόσεως ή ανανέωσης άδειας διαμονής ή ή απόφαση περί απομακρύνσεως από την επικράτεια κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο. Η κοινοποίηση περιέχει μνεία της προθεσμίας, ή όποια τάσσεται για την εγκατάλειψη της επικρατείας. Εκτός έπειγουσών περιπτώσεων, ή προθεσμία αυτή δεν δύναται να είναι μικρότερη των δεκαπέντε ήμερων, έφ' όσον ό ενδιαφερόμενος δεν έχει ακόμη λάβει άδεια διαμονής, και ενός μηνός στις άλλες περιπτώσεις.

Άρθρο 8

Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να δύναται να ασκήσει κατά της αποφάσεως περί άρνήσεως εισόδου, άρνήσεως εκδόσεως ή ανανέωσης της άδειας διαμονής ή κατά της αποφάσεως περί απομακρύνσεως από την επικράτεια, τις προσφυγές που δύνανται να ασκήσουν οι ήμεδαποι κατά των πράξεων της διοικήσεως.

Άρθρο 9

1. Αν δεν χωρεί προσφυγή σε δικαστήριο ή αν ή προσφυγή αυτή αναφέρεται μόνο στην νομιμότητα της αποφάσεως ή αν δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, ή απόφαση περί άρνήσεως ανανέωσης της άδειας διαμονής ή ή απόφαση περί απομακρύνσεως του κατόχου άδειας διαμονής από την επικράτεια λαμβάνεται από την διοικητική αρχή - εκτός έπειγουσών περιπτώσεων - μόνο κατόπιν γνώμης αρμοδίας αρχής της χώρας υποδοχής, ένώπιον της όποίας ό ενδιαφερόμενος πρέπει να δύναται να προβάλλει τά μέσα υπερασπίσεώς του και να δύναται να επικουρείται ή να εκπροσωπείται

κατά τους διαδικαστικούς όρους που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία.

Η άρχη αυτή πρέπει να είναι άλλη από εκείνη που έχει αρμοδιότητα να λαμβάνει την απόφαση περί άρνήσεως άνανεώσεως της άδειας διαμονής ή την απόφαση περί άπομακρύνσεως.

2. Οί άποφάσεις περί άρνήσεως έκδόσεως της πρώτης άδειας διαμονής, καθώς και οί άποφάσεις περί άπομακρύνσεως πρό της έκδόσεως της εν λόγω άδειας υποβάλλονται πρός εξέταση, κατόπιν αίτήσεως του ένδιαφερομένου, στην άρχη εκείνη, ή προηγουμένη γνώμη της όποιας προβλέπεται από την παράγραφο 1. Ο ένδιαφερόμενος έπιτρέπεται τότε να αναλάβει αυτοπροσώπως την υπεράσπισή του, εκτός αν λόγοι άσφαλείας του Κράτους άντιτίθενται στην υπεράσπιση αυτήν.

Άρθρο 10

1. Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά μέτρα που είναι άναγκαία για να συμμορφωθοϋν πρός την παρούσα

όδηγία έντός έξι μηνών από της κοινοποιήσεώς της και ένημερώνουν άμέσως περί αυτού την Έπιτροπή.

2. Τά Κράτη μέλη μεριμνοϋν για την γνωστοποίηση στην Έπιτροπή του κειμένου των σημαντικότερων διατάξεων έσωτερικού δικαίου, τίς όποιες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 11

Η παρούσα οδηγία άπευθύνεται στα Κράτη μέλη.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 25 Φεβρουαρίου 1964.

Γιά τό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

H. FAYAT

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

A. Άσθένειες που δύνανται να θέσουν σέ κίνδυνο την δημοσία υγεία:

1. Άσθένειες που υπόκεινται σέ καραντίνα και άναφέρονται στον Διεθνή Ύγειονομικό Κανονισμό άριθ. 2 της 25ης Μαΐου 1951 της Παγκόσμιας Όργανώσεως Ύγείας.
2. Φυματίωση του άναπνευστικού συστήματος, ένεργή ή μη έξελικτική τάση.
3. Σύφιλη.
4. Άλλες μεταδοτικές λοιμώδεις ή παρασιτικές άσθένειες, έφ' όσον άποτελοϋν στην χώρα υποδοχής άντικείμενο προστατευτικών διατάξεων έναντι των ήμεδαπών.

B. Άσθένειες και άναπηρίες που δύνανται να θέσουν σέ κίνδυνο την δημοσία τάξη ή την δημοσία άσφάλεια:

1. Τοξικομανία.
2. Βαρειές ψυχοπνευματικές διαταραχές: έκδηλες καταστάσεις ψυχώσεως μέ υπερκινητικότητα, παραλήρημα, παραισθήσεις ή σύγχυση.